

Proiect de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articolul I – Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), literele p), r) și s) se modifică și vor avea următorul cuprins:
„p) interes legitim privat – posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, determinat de o legătură directă, concretă și personală cu actul sau faptul administrativ;
r) interes legitim public – interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice; în domeniile reglementate de dreptul Uniunii Europene, inclusiv protecția mediului, interesul legitim public se apreciază potrivit cerințelor specifice acestor domenii;
s) organisme sociale interesate – structuri neguvernamentale, sindicate, asociații, fundații și altele asemenea, constituite potrivit legii, care au ca obiect de activitate protecția drepturilor diferitelor categorii de cetățeni ori buna funcționare a serviciilor publice administrative; în domeniul protecției mediului, organizațiile neguvernamentale de mediu legal constituite beneficiază de condiții de calitate procesuală activă conforme cerințelor dreptului Uniunii Europene și ale convențiilor internaționale aplicabile.”
2. La articolul 2 alineatul (1), după litera Ț) se introduc trei noi litere, lit. u)-w), cu următorul cuprins:
„u) autorități publice locale și județene – autoritățile administrației publice locale prevăzute de Constituție și de Codul administrativ, respectiv consiliile locale și primarii comunelor, orașelor și municipiilor, consiliile județene și președinții consiliilor județene, precum și instituțiile și serviciile publice de interes local ori județean aflate în subordinea, coordonarea sau sub autoritatea acestora, cu competență teritorială limitată la unitatea administrativ-teritorială sau la județ;
v) autorități publice centrale – Guvernul, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, autoritățile administrative autonome cu competență la nivel național, precum și serviciile publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale; actele emise de aceste servicii se consideră, în sensul prezentei legi, acte ale autorităților publice centrale, indiferent de circumscripția teritorială de emitere;
w) cerere evaluabilă în bani – cererea al cărei obiect constă în sume de bani determinate sau determinabile (inclusiv obligații fiscale principale ori sume reprezentând finanțări nerambursabile), iar cerere neevaluabilă – cererea având ca obiect drepturi ori situații juridice care nu pot fi exprimate pecuniar la data sesizării instanței.”
3. La articolul 2, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:
„(2¹) În domeniile în care dreptul Uniunii Europene impune asigurarea accesului la justiție, inclusiv în materia protecției mediului, condițiile de exercitare a acțiunilor de către persoanele fizice, persoanele juridice și organismele sociale interesate se interpretează și se aplică în sensul garantării unui acces efectiv, fără a se solicita dovada unei vătămări individuale atunci când normele europene prevăd contrariul.”

4. La articolul 5, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3) cu următorul cuprins:
„(3) Dispozițiile alin. (2) nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului constituțional la acces liber la justiție; ele nu exclud posibilitatea ca instanța, în aplicarea legii, să constate, la cerere sau din oficiu, existența unei vătămări ori încălcări a drepturilor sau intereselor legitime și să dispună remedii adecvate.”
5. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Art. 7 – Procedura prealabilă
(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral cu caracter individual, care i se adresează, trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhice superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.
(2) În cazul actelor administrative cu caracter normativ, plângerea prealabilă poate fi formulată oricând.
(3) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în ipoteza în care legea specială prevede o procedură administrativ-jurisdicțională, iar partea nu a optat pentru aceasta.
(4) Este îndreptățită să introducă plângere prealabilă și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual adresat altui subiect de drept. Plângerea se formulează în termen de 30 de zile din momentul în care persoana vătămată a luat cunoștință, pe orice cale, de conținutul actului; pentru motive temeinice, plângerea se poate formula în cel mult 6 luni de la data luării la cunoștință. Termenele prevăzute în prezentul alineat sunt termene de prescripție.
(5) Plângerea prealabilă, formulată potrivit alin. (1), se soluționează în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h).
(6) Nu este obligatorie plângerea prealabilă:
a) în cazul acțiunilor introduse de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici;
b) în cazul acțiunilor care privesc cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe;
c) în cazul acțiunilor îndreptate împotriva actelor administrative care nu mai pot fi revocate întrucât au intrat în circuitul civil și au produs efecte juridice;
d) în cazurile prevăzute la art. 2 alin. (2) și la art. 4;
e) în cazul acțiunilor având ca obiect refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri ori neexecutarea actului administrativ emis ca urmare a soluționării favorabile a cererii sau plângerii prealabile;
f) în domeniile în care dreptul Uniunii Europene impune acces prompt la o instanță, inclusiv în materia protecției mediului, în condițiile stabilite de legislația aplicabilă.
(7) În acțiunile care au ca obiect încheierea sau anularea unui contract administrativ, plângerea prealabilă se formulează în termen de 6 luni, care curge:
a) de la data încheierii contractului, pentru litigiile privind încheierea acestuia;
b) de la data la care reclamantul a cunoscut cauza anulării, dar nu mai târziu de un an de la încheierea contractului.
(8) Autoritatea publică contractantă nu este obligată să parcurgă procedura prealabilă în acțiunile privind contractele administrative, în măsura în care, potrivit deciziilor Curții Constituționale, o atare obligație ar constitui o condiționare nejustificată a accesului la instanță.
(9) Procedura prealabilă nu este necesară în litigiile privind executarea contractelor administrative, care sunt de competența instanțelor civile de drept comun, potrivit art. 8 alin. (4).”

6. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8 – Obiectul acțiunii

(1) Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit răspuns în termenul legal, poate sesiza instanța de contencios administrativ pentru a solicita, după caz, anularea actului, recunoașterea dreptului sau a interesului legitim, repararea pagubei și/sau repararea daunelor morale. De asemenea, se poate solicita obligarea autorității la emiterea actului, la eliberarea unui înscris ori la efectuarea unei operațiuni administrative.

(2) Persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat pot formula cerere prin care invocă apărarea unui interes legitim public numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat.

(3) Prin derogare de la alin. (2), în domeniile în care dreptul Uniunii Europene impune accesul la justiție în apărarea interesului public, inclusiv protecția mediului, organismele sociale interesate care îndeplinesc condițiile legii speciale pot formula acțiuni având ca obiect anularea actului, obligarea autorității să emită un act sau să efectueze o operațiune administrativă, fără a fi necesară dovedirea unei vătămări individuale.

(4) Instanța de contencios administrativ este competentă să soluționeze litigiile care apar în fazele premergătoare încheierii unui contract administrativ și litigiile privind încheierea ori anularea contractului administrativ. Litigiile izvorâte din executarea contractelor administrative sunt de competența instanțelor civile de drept comun.

(5) La soluționarea litigiilor prevăzute la alin. (4) se are în vedere regula potrivit căreia principiul libertății contractuale este subordonat principiului priorității interesului public.”

7. Articolul 9, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Instanța, dacă apreciază că excepția îndeplinește condițiile prevăzute de art. 29 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizează, prin încheiere motivată, Curtea Constituțională și suspendă de drept soluționarea cauzei pe fond până la pronunțarea acesteia. Încheierea va identifica în mod expres dispozițiile din ordonanță sau din dispoziția acesteia supuse controlului, va cuprinde stadiul procesual și obiectul acțiunii și va fi comunicată părților.”

8. Articolul 9, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) După pronunțarea Curții Constituționale, instanța de contencios administrativ repune cauza pe rol, din oficiu, și fixează termen cu citarea părților. Dacă ordonanța sau o dispoziție a acesteia a fost declarată neconstituțională, instanța soluționează fondul cauzei; în caz contrar, acțiunea se respinge ca inadmisibilă. Instanța se va pronunța și asupra capetelor de cerere accesorii sau subsecvente rămase autonome față de motivul de neconstituționalitate.”

9. Articolul 9, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În situația în care decizia de declarare a neconstituționalității este urmare a unei excepții ridicate în altă cauză, acțiunea poate fi introdusă direct la instanța de contencios administrativ competentă, în termen de un an de la data publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I. Termenul este de decădere.”

10. La articolul 9, după alineatul (4) se introduc patru noi alineate, alin. (4¹)–(4⁴), cu următorul cuprins:

„(4¹) Termenul prevăzut la alin. (4) se calculează pe zile calendaristice, începe să curgă de la data publicării deciziei Curții Constituționale, nu se suspendă și nu se întrerupe. Când ultima

zi a termenului este nelucrătoare, termenul se prelungește până în prima zi lucrătoare următoare.

(4²) Pentru aceeași dispoziție normativă din ordonanță, existența unor decizii ulterioare ale Curții Constituționale cu același obiect nu determină curgerea unui nou termen, cu excepția situației în care noua decizie extinde sau modifică sfera dispozițiilor declarate neconstituționale; în această ipoteză, termenul curge pentru dispozițiile suplimentar constatate ca neconstituționale, de la data publicării noii decizii.

(4³) Reclamantul anexează acțiunii copia Monitorului Oficial al României, Partea I, care conține decizia Curții Constituționale invocată sau, după caz, un extras autentic ori un înscris în formă electronică cu semnătură electronică calificată emis conform legii.

(4⁴) Introducerea acțiunii după termenul prevăzut la alin. (4) atrage respingerea acesteia ca tardivă, fără a aduce atingere dreptului reclamantului de a valorifica alte temeuri de drept distincte de dispozitivul deciziei Curții Constituționale invocate.”

11. Articolul 9 alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Acțiunea prevăzută de prezentul articol poate avea ca obiect, singură sau cumulativ: acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile cauzate prin ordonanțe ale Guvernului, anularea actelor administrative emise în baza acestora, precum și, după caz, obligarea unei autorități publice la emiterea unui act administrativ sau la realizarea unei anumite operațiuni administrative. În toate cazurile, capetele de cerere se corelează cu dispozitivul deciziei Curții Constituționale invocate și cu efectele acesteia.”

12. La articolul 10, după alineatul (1¹) se introduc trei noi alineate, alin. (1²)–(1⁴), cu următorul cuprins:

„(1²) Criteriul valoric prevăzut la alin. (1) se determină după cum urmează:

- a) când obiectul cererii îl constituie atât obligația principală, cât și accesoriile (dobânzi, penalități, majorări), pragul valoric se stabilește în funcție de cuantumul obligației principale deduse judecătii, fără a include accesoriile;
- b) când obiectul cererii îl constituie exclusiv accesorii, pragul valoric se stabilește în funcție de cuantumul acestora;
- c) când se cumulează mai multe capete de cerere evaluabile, criteriul valoric se stabilește în funcție de suma valorilor principale ale capetelor deduse judecătii.

(1³) În toate cazurile, valoarea se determină la data sesizării instanței, potrivit susținerilor din cererea de chemare în judecată, fără a aduce atingere dreptului instanței de a verifica, pe baza actelor dosarului, corecta încadrare a competenței.

(1⁴) În cazul actelor emise de serviciile publice deconcentrate ale ministerelor sau ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, competența materială se stabilește potrivit regulii pentru autoritățile publice centrale, prevăzută la alin. (1), indiferent de nivelul la care actul a fost emis.”

13. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11 – Termenul de introducere a acțiunii

(1) Cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual, a unui contract administrativ, recunoașterea dreptului pretins și/sau repararea pagubei se introduc în termen de 6 luni, care curge, după caz, de la:

- a) data comunicării răspunsului la plângerea prealabilă;
- b) data comunicării refuzului nejustificat de soluționare a cererii;
- c) data expirării termenului legal de soluționare a plângerii prealabile ori a cererii;
- d) data expirării termenului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), calculat de la comunicarea actului administrativ emis în soluționarea favorabilă a cererii sau, după caz, a plângerii prealabile.

(2) Pentru motive temeinice, în cazul actului administrativ individual, cererea poate fi introdusă și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la una dintre datele prevăzute la alin. (1) sau, după caz, de la data comunicării actului ori data introducerii cererii adresate autorității.

(3) În cazul suspendării, potrivit legii speciale, a procedurii de soluționare a plângerii prealabile, termenul prevăzut la alin. (1) curge după reluarea procedurii, de la finalizarea acesteia sau de la expirarea termenului legal de soluționare, după caz.

(4) În cazul acțiunilor formulate de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public sau Agenția Națională a Funcționarilor Publici, termenul curge de la data când s-a cunoscut existența actului nelegal, fiind aplicabile în mod corespunzător prevederile alin. (2).

(5) Ordonanțele sau dispozițiile din ordonanțe care se consideră a fi neconstituționale, precum și actele administrative cu caracter normativ care se consideră a fi nelegal pot fi atacate oricând.

(6) Termenul prevăzut la alin. (1) este termen de prescripție, iar termenul prevăzut la alin. (2) este termen de decădere.”

14. După articolul 17 se introduce un nou articol, art. 17¹, cu următorul cuprins:

„Art. 17¹ – Dispoziții privind utilizarea mijloacelor electronice

(1) Cererile, întâmpinările, înscrisurile și orice acte procedurale pot fi depuse prin mijloace electronice, cu semnătură electronică calificată, prin portalurile puse la dispoziție de instanțe sau alte sisteme informatice judiciare.

(2) Comunicarea actelor de procedură se poate realiza prin mijloace electronice la adresele indicate de părți ori înregistrate în sistemele informatice judiciare, cu respectarea garanțiilor privind dovada comunicării și data primirii.

(3) Părțile au drept de acces electronic la dosar, în condițiile stabilite prin regulamentul instanțelor și actele normative incidente, cu respectarea datelor cu caracter personal și a informațiilor clasificate.

(4) Condițiile tehnice de utilizare a mijloacelor electronice se stabilesc prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, cu avizul Ministerului Justiției, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.”

15. La articolul 18, după alineatul (6) se introduc trei noi alineate, alin. (7)–(9), cu următorul cuprins:

„(7) Când admite acțiunea, instanța stabilește, la cererea părții interesate, un termen de executare determinat și modalități concrete de conformare, proporționale cu natura obligației, sub sancțiunea penalităților și a amenzii prevăzute la art. 24.

(8) În cazul obligației de a emite un act administrativ unilateral cu caracter individual, instanța poate stabili, motivat, pașii procedurali și termenele intermediare necesare emiterii actului, precum și obligația de raportare către instanța de executare.

(9) În cazul actelor normative anulate, instanța poate dispune, în funcție de circumstanțe, măsuri de publicitate suplimentare față de art. 23.”

16. Articolul 19 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Când persoana vătămată a cerut anularea actului administrativ, fără a cere în același timp despăgubiri, termenul de prescripție pentru cererea de despăgubire curge de la data la care aceasta a cunoscut sau trebuia să cunoască întinderea pagubei; acest termen este independent de momentul comunicării actului ori de rămânerea definitivă a hotărârii de anulare.”

17. La articolul 23 textul existent devine alin. (1), iar după acesta se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(1) Hotărârile judecătorești definitive prin care s-a anulat în tot sau în parte un act administrativ cu caracter normativ sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Acestea se publică, după motivare, la solicitarea instanțelor, în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau, după caz, în monitoarele oficiale ale județelor ori al municipiului București, fiind scutite de plata taxelor de publicare.

(2) În raporturile judiciare pendinte la data publicării hotărârii judecătorești de anulare a actului administrativ cu caracter normativ, instanța investită cu acțiunea privind legalitatea unui act administrativ individual emis în temeiul actului normativ anulat analizează, cu respectarea principiilor legalității, securității juridice și încrederii legitime, toate circumstanțele concrete ale cauzei și apreciază, în mod motivat și individualizat, în ce măsură efectele hotărârii de anulare afectează actul administrativ individual litigios. Instanța poate dispune, după caz, menținerea, adaptarea sau înlăturarea efectelor actului administrativ individual, ținând seama și de eventualele remedii reparatorii adecvate. În mod deosebit, instanța va avea în vedere, acolo unde este cazul, principiul așteptării legitime și protecția persoanelor de bună-credință, precum și implicațiile asupra dreptului de proprietate.”

18. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24 – Obligația executării

(1) Dacă, în urma admiterii acțiunii, autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un înscris ori să efectueze o operațiune administrativă, executarea hotărârii definitive se face de bunăvoie în termenul prevăzut în dispozitiv, iar în lipsa acestuia, în cel mult 30 de zile de la data rămânării definitive a hotărârii.

(2) În caz de neexecutare de bunăvoie, se procedează potrivit prezentului articol.

(3) La cererea creditorului, în termenul de prescripție a dreptului de a obține executarea silită, instanța de executare, prin hotărâre dată cu citarea părților, după audierea conducătorului autorității publice sau, după caz, a persoanei obligate și examinarea împrejurărilor concrete ale cauzei, aplică o amendă proporțională, determinată potrivit alin. (5)–(6), care se face venit la bugetul de stat, iar reclamantului îi acordă penalități în condițiile art. 906 din Codul de procedură civilă.

(4) Amenda prevăzută la alin. (3) are natură de sancțiune procesuală civilă cu caracter coercitiv, stabilită de instanța de executare; nu are natură contravențională și nu exclude răspunderea disciplinară ori civilă potrivit legii.

(5) Amenda prevăzută la alin. (3) se stabilește pe zile de întârziere, în cuantum proporțional între 1% și 10% din salariul minim brut pe țară garantat în plată pentru fiecare zi de întârziere, fără a depăși un plafon total de 6 salarii minime brute pentru aceeași hotărâre a instanței. Instanța va motiva alegerea intervalului procentual în raport cu criteriile de la alin.

(6) lit. a)–f).

(6) La stabilirea cuantumului amenzii instanța ține seama, în mod cumulativ sau alternativ, de:

- a) durata întârzierii și complexitatea obligației de executat;
- b) gravitatea neexecutării și impactul asupra ordinii de drept și asupra drepturilor/intereselor legitime ale creditorului;
- c) diligența depusă de autoritatea publică în vederea executării, inclusiv demersurile efective realizate și resursele alocate;
- d) existența unor cauze obiective de imposibilitate temporară de executare;
- e) conduita de rea-credință, obstrucționarea executării sau repetarea neexecutării în 12 luni anterioare;
- f) efectele economice și sociale ale neexecutării și proporționalitatea măsurii în raport cu scopul urmărit.

(7) Instanța poate reduce amenda până la jumătate dacă, până la data soluționării cererii de aplicare a amenzii, obligația a fost integral executată ori se constată o imposibilitate obiectivă temporară, dovedită. În caz de executare integrală în termen de 10 zile de la primul termen la care părțile au fost legal citate, instanța poate dispune avertisment în locul amenzii.

(8) Dacă obligația de executat incumbă mai multor persoane, inclusiv conducătorului autorității publice, instanța individualizează amenda în raport cu contribuția și atribuțiile fiecăreia. Conducătorul răspunde pentru perioada în care a deținut funcția; în caz de schimbare, obligația de a se conforma se transferă de drept succesorului, fără a afecta sancționarea persoanei care a determinat neexecutarea.

(9) Stabilirea amenzii potrivit prezentului articol nu aduce atingere dreptului creditorului la penalități conform art. 906 din Codul de procedură civilă, la despăgubiri potrivit alin. (12) sau la alte forme de răspundere prevăzute de lege.

(10) În toate cazurile, amenda se calculează prin raportare la salariul minim brut pe țară garantat în plată valabil la data pronunțării hotărârii prin care se aplică amenda.

(11) Hotărârea prin care se aplică amenda prevăzută la alin. (3) va cuprinde, în mod expres, prezentarea criteriilor avute în vedere potrivit alin. (6), modul de cuantificare a sumei stabilite pe zi și al plafonului total, analiza proporționalității sancțiunii în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei, precum și răspunsul motivat la apărările părților privind executarea, imposibilitatea obiectivă ori diligența depusă.

(12) Dacă, în termen de 3 luni de la comunicarea hotărârii prevăzute la alin. (3), obligația nu este executată, instanța de executare, la cererea creditorului, fixează suma definitivă datorată statului cu titlu de amendă și suma datorată creditorului cu titlu de penalități și stabilește, în condițiile art. 892 din Codul de procedură civilă, despăgubirile pentru neexecutarea în natură. Hotărârea este supusă căilor de atac prevăzute de Codul de procedură civilă.

(13) În lipsa cererii creditorului, după împlinirea termenului prevăzut la alin. (12), instanța de executare poate solicita din oficiu relații asupra executării și, în caz de neexecutare, fixează suma definitivă datorată statului.

(14) Prevederile alin. (1)–(13) se aplică inclusiv în situația în care obligația stabilită prin hotărâre este aceea de adoptare a unui act administrativ unilateral cu caracter individual.”

19. La articolul 28, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Dispozițiile prezentei legi se interpretează și se aplică în conformitate cu dreptul Uniunii Europene, în special cu exigențele privind dreptul la un remediu efectiv și la un proces echitabil, precum și cu cerințele specifice domeniilor în care normele europene impun asigurarea accesului la justiție.”

20. După articolul 28 se introduce un nou articol, art. 28¹, cu următorul cuprins:

„Art. 28¹ – Clauză de interpretare

(1) Dispozițiile prezentei legi se interpretează și se aplică în acord cu jurisprudența Curții Constituționale, obligatorie potrivit art. 147 alin. (4) din Constituția României, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în condițiile art. 20 din Constituție.

(2) În mod expres, dispozițiile art. 8 alin. (1) se interpretează în sensul stabilit prin Decizia Curții Constituționale nr. 459 din 16 septembrie 2014: decretele Președintelui României privind numirea judecătorilor la Curtea Constituțională sunt excluse din sfera controlului judecătoresc sub aspectul verificării îndeplinirii condiției „înaltei competențe profesionale”.

(3) Dispozițiile art. 18 se aplică cu respectarea limitelor și competențelor constituționale ale autorităților publice, astfel încât soluțiile dispuse de instanță să nu substituie atribuții rezervate prin Constituție altor autorități.”

Articolul II – Dispoziții tranzitorii

- (1) Cauzele aflate pe rol la data intrării în vigoare a prezentei legi se judecă potrivit legii aplicabile la data sesizării instanței.
- (2) Dispozițiile art. 7 și art. 11, astfel cum au fost modificate prin prezenta lege, se aplică cererilor formulate după intrarea în vigoare a prezentei legi.
- (3) Dispozițiile art. 17¹ se aplică etapizat, potrivit calendarului stabilit prin hotărârea prevăzută la art. 17¹ alin. (4); pe durata de tranziție de minimum 12 luni de la intrarea în vigoare a hotărârii, mijloacele electronice coexistă cu cele clasice de depunere și comunicare.
- (4) În termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Justiției și Consiliul Superior al Magistraturii vor lua măsurile necesare pentru operaționalizarea mijloacelor electronice prevăzute la art. 17¹.

Articolul III – Corelări legislative

- (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, orice dispoziții contrare din actele normative speciale se abrogă.
- (2) În termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, autoritățile și instituțiile publice vor adapta, după caz, reglementările secundare și procedurile interne la noile dispoziții ale Legii nr. 554/2004, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta lege.

Articolul IV – Intrarea în vigoare

Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Senat/Camera Deputaților la data de ..., cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1)/(2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

PREȘEDINTELE SENATULUI,

Inițiator,

PEIA NINEL	Semnat digital de PEIA NINEL Data: 2025.08.14 10:42:28 +03'00'
-------------------	---

Senator al României
Chestor al Senatului